

Smlouva o patentové spolupráci

přijata ve Washingtonu dne 19. června 1970, změněná v roce 1979 a 1984 (sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 296/1991 Sb., o uložení listiny o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky ke Smlouvě o patentové spolupráci, sjednané ve Washingtonu dne 19. června 1970)

Smluvní státy přejí si přispět k pokroku vědy a techniky, přejí si zdokonalit právní ochranu vynálezů, přejí si zjednodušit a zhospodárnit získání ochrany pro vynálezy tam, kde je ochrana požadována ve více zemích, přejí si usnadnit a urychlit přístup veřejnosti k technickým informacím obsaženým v listinách popisujících nově vynálezy, přejí si podpořit a urychlit hospodářský pokrok rozvojových zemí přijetím opatření ke zvýšení účinnosti jejich národních nebo regionálních právních systémů pro ochranu vynálezů, poskytováním snadno přístupných informací o existenci technických řešení odpovídajících jejich specifickým potřebám a usnadněním přístupu ke stále vzrůstajícímu rozsahu moderní techniky, v přesvědčení, že spolupráce mezi národy podstatně usnadní dosažení těchto cílů, uzavřely tuto smlouvu.

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1 Zřízení Unie

(1) Státy, které jsou členy Smlouvy (dále jen „smluvní státy“), vytvářejí Unii pro spolupráci při podávání přihlášek na ochranu vynálezů, při provádění rešerš k nim a při jejich průzkumu, jakož i pro poskytování speciálních technických služeb. Tato Unie se nazývá Mezinárodní unie pro patentovou spolupráci.

(2) Žádné ustanovení Smlouvy nelze vykládat tak, že by to bylo na úkor práv podle ustanovení Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví občana země, která je členem této úmluvy, nebo toho, kdo má v takové zemi pobyt.

Článek 2 Vymezení pojmů

Pro účely této Smlouvy a Prováděcího předpisu, pokud není výslovně uvedeno jinak:

- (i) pojmem „přihláška“ se rozumí přihláška na ochranu vynálezu; všechny odkazy na „přihlášku“ se rozumějí odkazy na přihlášky o udělení patentu na vynález, autorského osvědčení na vynález, osvědčení na užitný vzor, užitého vzoru, dodatkového patentu nebo osvědčení, dodatkového autorského osvědčení na vynález a dodatkového osvědčení na užitný vzor;
- (ii) odkazy na pojem „patent“ se rozumějí odkazy na patent na vynález, na autorské osvědčení na vynález, na osvědčení na užitný vzor, na užitný vzor, na dodatkový patent nebo osvědčení, na dodatkové autorské osvědčení na vynález a na dodatkové osvědčení na užitný vzor;
- (iii) pojmem „národní patent“ se rozumí patent udělený národním úřadem;
- (iv) pojmem „regionální patent“ se rozumí patent udělený národním nebo mezivládním orgánem oprávněným udělovat patenty s účinky ve více než jednom státě;
- (v) pojmem „regionální přihláška“ se rozumí přihláška na regionální patent;
- (vi) odkazy na „národní přihlášku“ se rozumějí odkazy na přihlášky o udělení národních patentů a regionálních patentů s výjimkou přihlášek podaných podle Smlouvy;

- (vii) pojmem „mezinárodní přihláška“ se rozumí přihláška podaná podle Smlouvy;
- (viii) všechny odkazy na „přihlášku“ se rozumějí odkazy na mezinárodní přihlášky nebo národní přihlášky;
- (ix) všechny odkazy na „patent“ se rozumějí odkazy na národní patenty a regionální patenty;
- (x) všechny odkazy na „národní zákonodárství“ se rozumějí odkazy na národní zákonodárství smluvního státu nebo, jde-li o regionální přihlášku nebo o regionální patent, na smlouvu, která upravuje podávání regionálních přihlášek nebo udělování regionálních patentů;
- (xi) pojmem „datum priority“ pro účely počítání lhůt se rozumí:
 - (a) u mezinárodní přihlášky, v níž byla uplatněna priorita podle článku 8, datum podání přihlášky, jejíž priorita se takto uplatňuje;
 - (b) u mezinárodní přihlášky s několika uplatněnými prioritami podle článku 8 datum podání nejstarší přihlášky, jejíž priorita se takto uplatňuje;
 - (c) u mezinárodní přihlášky bez uplatněné priority podle článku 8 datum mezinárodního podání takové přihlášky;
- (xii) pojmem „národní úřad“ se rozumí vládní orgán smluvního státu pověřený udělováním patentů; odkazy na „národní úřad“ se rozumějí rovněž odkazy na jakýkoliv mezivládní orgán pověřený více státy udělováním regionálních patentů, jestliže alespoň jeden z těchto států je smluvním státem a jestliže tyto státy pověřily uvedený orgán výkonem povinností a práv, které tato Smlouva a Prováděcí předpis, stanoví pro národní úřady;
- (xiii) pojmem „určený úřad“ se rozumí národní úřad státu určeného přihlašovatelem podle ustanovení hlavy I Smlouvy nebo úřad činný pro tento stát;
- (xiv) pojmem „zvolený úřad“ se rozumí národní úřad státu zvoleného přihlašovatelem podle ustanovení hlavy II Smlouvy nebo úřad činný pro tento stát;
- (xv) pojmem „přijímací úřad“ se rozumí národní úřad nebo mezivládní organizace, kde byla podána mezinárodní přihláška;
- (xvi) pojmem „Unie“ se rozumí Mezinárodní unie pro patentovou spolupráci;
- (xvii) pojmem „Shromáždění“ se rozumí Shromáždění Unie;
- (xviii) pojmem „Organizace“ se rozumí Světová organizace pro duševní vlastnictví;
- (xix) pojmem „Mezinárodní úřad“ se rozumí Mezinárodní úřad Organizace a po dobu jejich existence Mezinárodní spojené úřady pro ochranu duševního vlastnictví (BIRPI);
- (xx) pojmem „generální ředitel“ se rozumí generální ředitel Organizace a po dobu existence BIRPI - ředitel BIRPI.

HLAVA I

MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKA A MEZINÁRODNÍ REŠERŠE

Článek 3 Mezinárodní přihláška

- (1) Přihlášky na ochranu vynálezů v kterémkoliv smluvním státě mohou být podávány jako mezinárodní přihlášky podle této Smlouvy.
- (2) Mezinárodní přihláška obsahuje v souladu s touto Smlouvou a Prováděcím předpisem žádost, popis, jeden nebo

více nároků, jeden nebo více výkresů (kde je to třeba) a anotaci.

(3) Účelem anotace je jen technická informace a nelze ji užít k jinému účelu, zejména ne pro výklad rozsahu požadované ochrany.

(4) Mezinárodní přihláška musí

- (i) být v předepsaném jazyce;
- (ii) odpovídat předepsaným požadavkům na vnější úpravu;
- (iii) odpovídat předepsanému požadavku jednotnosti vynálezu;
- (iv) být podrobena úhradě předepsaných poplatků.

Článek 4 Žádost

(1) Žádost musí obsahovat:

(i) návrh, aby mezinárodní přihláška byla projednána podle Smlouvy;

(ii) určení smluvního státu nebo států, kde se požaduje ochrana vynálezu na základě mezinárodní přihlášky („určené státy“); jestliže lze v některém určeném státě získat regionální patent a jestliže si přihlašovatel přeje získat raději patent regionální než národní, je to třeba uvést v žádosti; jestliže přihlašovatel nemůže omezit podle smlouvy o regionálním patentu svou přihlášku jen na některé účastnické státy Smlouvy, pak určení jednoho z těchto států a požadavek na udělení regionálního patentu budou posuzovány jako určení všech zmíněných států; jestliže podle národního zákonodárství určeného státu se považuje určení tohoto státu za regionální přihlášku, pak takové určení bude posuzováno jako požadavek na udělení regionálního patentu;

(iii) jméno a další předepsané údaje o přihlašovateři a zástupci (je-li přihlašovatel zastoupen);

(iv) název vynálezu;

(v) jméno a další předepsané údaje o vynálezci, pokud národní zákonodárství alespoň jednoho z určených států vyžaduje uvedení těchto údajů při podání národní přihlášky. Jinak lze uvedené údaje uvést buď v žádosti, nebo ve zvláštních podáních zaslaných každému z určených úřadů, jejichž národní zákonodárství tyto údaje vyžaduje, avšak dovoluje jejich předložení později než při podání národní přihlášky.

(2) Určení každého smluvního státu podléhá zaplacení předepsaného poplatku v předepsané lhůtě.

(3) Pokud přihlašovatel nežádá o jiné druhy ochrany podle článku 43, platí, že určením se požaduje ochrana spočívající v udělení patentu určeným státem nebo pro určený stát. Pro účely tohoto odstavce neplatí článek 2 (ii).

(4) Jestliže není v žádosti uvedeno jméno a další předepsané údaje o vynálezci, nebude to mít žádné následky v těch určených státech, jejichž národní právo sice tyto údaje vyžaduje, avšak dovoluje jejich předložení později než při podání národní přihlášky. Nejsou-li tyto údaje uvedeny ve zvláštním podání, nebude to mít žádné následky v těch určených státech, jejichž národní právo tyto údaje nevyžaduje.

Článek 5 Popis

V popise musí být vynález vysvětlen dostatečně jasně a úplně tak, aby podle vynálezu mohl postupovat odborník.

Článek 6 Nároky

Nárok nebo nároky musí definovat předmět, o jehož ochranu se žádá. Nároky musí být jasné a stručné. Musí se zcela opírat o popis.

Článek 7 Výkresy

(1) S výhradou ustanovení odst. (2) (ii) se výkresy požadují tehdy, jsou-li nutné pro pochopení vynálezu.

(2) V případě, kdy to není nutné pro pochopení vynálezu, avšak povaha vynálezu připouští vysvětlení pomocí výkresů:

(i) přihlašovatel může připojit takové výkresy k mezinárodní přihlášce při podání;

(ii) každý určený úřad může požadovat, aby mu přihlašovatel takové výkresy předložil ve stanovené lhůtě.

Článek 8 Uplatnění priority

(1) Mezinárodní přihláška může obsahovat prohlášení podle ustanovení Prováděcího předpisu, kterým se uplatňuje prioritita jedné nebo více dřívějších přihlášek podaných v některém členském státě Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví nebo s účinností pro takový stát.

(2) (a) S výhradou ustanovení pododstavce (b) podmínky a účinky priority uplatněné prohlášením podle odstavce (1) se řídí ustanovením článku 4 Stockholmského znění Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví,

(b) Mezinárodní přihláška, pro kterou se uplatňuje prioritita jedné nebo několika dřívějších přihlášek podaných ve smluvním státě nebo s účinností pro smluvní stát, může obsahovat určení tohoto státu. V případě, že se v mezinárodní přihlášce uplatňuje prioritita jedné nebo několika národních přihlášek podaných v určeném státě nebo s účinností pro určený stát, nebo prioritita mezinárodní přihlášky, ve které byl určen jen jeden stát, podmínky a účinky uplatnění priority v tomto státě se řídí národním právem tohoto státu.

Článek 9 Přihlašovatel

(1) Každý občan smluvního státu nebo ten, kdo má ve smluvním státě pobyt, může podat mezinárodní přihlášku.

(2) Shromáždění může rozhodnout o tom, že se občanům kterékoliv členské země Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, která není účastníkem této smlouvy, a těm, kdo mají v takové zemi pobyt, povoluje podávat mezinárodní přihlášky.

(3) Pojmy pobytu a občanství, jakož i aplikaci těchto pojmů v případech, kde jde o několik přihlašovatelů nebo kdy nejde o tytéž přihlašovatele pro všechny určené státy, stanoví Prováděcí předpis.

Článek 10 Přijímací úřad

Mezinárodní přihláška se podává u stanoveného přijímacího úřadu, který ji přezkoumá a projedná tak, jak je stanoveno ve Smlouvě a v Prováděcím předpisu.

Článek 11

Datum podání a účinky mezinárodní přihlášky

(1) Přijímací úřad uzná za datum mezinárodního podání datum, kdy mezinárodní přihláška došla, a to za předpokladu, že k okamžiku jejího přijetí zjistí, že:

(i) přihlašovatel není zřejmě zbaven práva, a to z důvodu pobytu nebo občanství, podat mezinárodní přihlášku u přijímacího úřadu;

(ii) mezinárodní přihláška je v předepsaném jazyce;

(iii) mezinárodní přihláška obsahuje alespoň tyto náležitosti:

(a) údaj, že jde o mezinárodní přihlášku

(b) určení alespoň jednoho smluvního státu

(c) jméno přihlašovatele stanoveným způsobem

(d) část, která je zjevně popis

(e) část, která je zjevně nárok nebo nároky.

(2) (a) Jestliže příjímací úřad zjistí, že mezinárodní přihláška v době, kdy došla, nesplňovala požadavky uvedené v odstavci (1), vyzve přihlašovatele, aby předložil ve smyslu Prováděcího předpisu požadovanou opravu.

(b) Jestliže přihlašovatel této výzvy ve smyslu Prováděcího předpisu vyhoví, příjímací úřad uzná za datum mezinárodního podání datum, kdy došla požadovaná oprava.

(3) S výhradou článku 64 (4) má každá mezinárodní přihláška, která splňuje požadavky bodů (i) až (iii) odstavce (1) a u níž bylo uznáno datum mezinárodního podání, účinky jako řádná národní přihláška v každém určeném státě od data mezinárodního podání, přičemž se toto datum považuje za datum skutečného podání v každém určeném státě.

(4) Každá mezinárodní přihláška, která splňuje požadavky uvedené v bodech (i) až (iii) odstavce (1), má stejné účinky jako řádná národní přihláška ve smyslu Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 12

Předání mezinárodní přihlášky

Mezinárodnímu úřadu a orgánu pro mezinárodní rešerši

(1) Jedno vyhotovení mezinárodní přihlášky si ponechá příjímací úřad („příjímací vyhotovení“), jedno vyhotovení („archivní vyhotovení“) se předá Mezinárodnímu úřadu a další vyhotovení („rešeršní vyhotovení“) se předá příslušnému orgánu pro mezinárodní rešerši uvedenému v článku 16, podle ustanovení Prováděcího předpisu.

(2) Archivní vyhotovení se považuje za autentické vyhotovení mezinárodní přihlášky.

(3) Mezinárodní přihláška se považuje za vzatou zpět, jestliže Mezinárodní úřad neobdrží archivní vyhotovení v předepsané lhůtě.

Článek 13

Vyhotovení mezinárodní přihlášky pro určené úřady

(1) Každý určený úřad může požádat Mezinárodní úřad, aby mu předal vyhotovení mezinárodní přihlášky ještě před oznámením podle článku 20 a Mezinárodní úřad předá určenému úřadu toto vyhotovení v co nejkratší době po uplynutí jednoho roku od data priority.

(2) (a) Přihlašovatel může předat vyhotovení své mezinárodní přihlášky kterémukoliv určenému úřadu kdykoliv.

(b) Přihlašovatel může kdykoliv požádat Mezinárodní úřad, aby předal vyhotovení jeho mezinárodní přihlášky kterémukoliv určenému úřadu, a Mezinárodní úřad zašle toto vyhotovení určenému úřadu v co nejkratší době.

(c) Každý národní úřad může oznámit Mezinárodnímu úřadu, že si nepřeje dostávat vyhotovení podle pododstavce (b); v tomto případě tento pododstavec se na uvedený úřad nevztahuje.

Článek 14

Některé nedostatky mezinárodní přihlášky

(1) (a) Příjímací úřad přezkoumá, zda mezinárodní přihláška:

(i) je podepsána v souladu s Prováděcím předpisem;

(ii) obsahuje předepsané údaje o přihlašovatel; i

(iii) obsahuje název vynálezu;

(iv) obsahuje anotaci;

(v) odpovídá v rozsahu stanoveném Prováděcím předpisem požadavkům na vnější úpravu.

(b) Jestliže příjímací úřad zjistí v tomto směru nějaký nedostatek, vyzve přihlašovatele, aby opravil mezinárodní přihlášku v předepsané lhůtě; v případě, že se tak nestane,

bude přihláška považována za vzatou zpět a příjímací úřad o tom vydá usnesení.

(2) Jestliže mezinárodní přihláška odkazuje na výkresy, které ve skutečnosti nejsou k přihlášce připojeny, příjímací úřad o tom uvědomí přihlašovatele, a ten je může předložit v předepsané lhůtě; jestliže tak učiní, považuje se za datum mezinárodního podání přihlášky datum, kdy příjímacímu úřadu výkresy došly. Jinak platí, že odkaz na výkresy nebyl učiněn.

(3) (a) Jestliže příjímací úřad zjistí, že poplatky podle článku 3 (4) (iv) nebyly zaplacen v předepsaných lhůtách, nebo nebyl zaplacen poplatek podle článku 4 (2) za žádný z určených států, považuje se mezinárodní přihláška za vzatou zpět a příjímací úřad o tom vydá usnesení.

(b) Jestliže příjímací úřad zjistí, že poplatek podle článku 4 (2) byl v předepsané lhůtě zaplacen za jeden nebo více určených států, ne však za všechny, pak určení těch států, za které nebylo ve lhůtě zaplacen, se považuje za vzaté zpět a příjímací úřad o tom vydá usnesení.

(4) Jestliže po uznání data mezinárodního podání příjímací úřad v předepsané lhůtě zjistí, že některý z požadavků uvedených v bodech (i) až (iii) článku 11 (1) nebyl k tomuto datu splněn, bude se taková přihláška považovat za vzatou zpět a příjímací úřad o tom vydá usnesení.

Článek 15

Mezinárodní rešerše

(1) Každá mezinárodní přihláška se podrobí mezinárodní rešerši.

(2) Cílem mezinárodní rešerše je zjištění relevantního známého stavu techniky.

(3) Mezinárodní rešerše se provede na základě nároků s přihlédnutím k popisu a případným výkresům.

(4) Orgán pro mezinárodní rešerši uvedený v článku 16 zjistí podle svých možností v maximální možné míře relevantní známý stav techniky a v každém případě přezkoumá dokumentaci stanovenou v Prováděcím předpisu.

(5) (a) Jestliže to připouští národní zákonodárství smluvního státu, u jehož národního úřadu nebo úřadu pro něj činného podává přihlašovatel národní přihlášku, může přihlašovatel takové národní přihlášky za podmínek stanovených národním zákonodárstvím žádat, aby na tuto přihlášku byla provedena rešerše obdobná mezinárodní rešerši („rešerše-mezinárodního typu“).

(b) Národní úřad smluvního státu nebo úřad činný pro tento stát, může, pokud to dovoluje národní zákonodárství tohoto státu, podrobit rešerši mezinárodního typu všechny národní přihlášky u něj podané.

(c) Rešerši mezinárodního typu provede orgán pro mezinárodní rešerši uvedený v článku 16, který by byl příslušný pro provedení mezinárodní rešerše, kdyby byla přihláška národní přihláškou mezinárodní a byla podána u úřadu uvedeného v pododstavcích (a) a (b). Jestliže je národní přihláška sepsána v jazyce, ve kterém orgán pro mezinárodní rešerši přihlášky neprojednává, rešerše mezinárodního typu se provede na podkladě přihlašovatelem předloženého překladu do jazyka předepsaného pro mezinárodní přihlášky, v němž se tento orgán zavázal mezinárodní přihlášky přijímat. Národní přihláška a překlad, je-li požadován, se předkládají ve formě předepsané pro mezinárodní přihlášky.

Článek 16

Orgán pro mezinárodní rešerši

(1) Mezinárodní rešerši provádí orgán pro mezinárodní rešerši; může to být buď národní úřad nebo mezivládní

organizace, jako Mezinárodní patentový institut, k jejichž úkolům patří sestavování zpráv o rešerších provedených v materiálech ke stavu techniky v souvislosti s vynálezy, které jsou předmětem přihlašovacího řízení.

(2) Jestliže před vytvořením jediného orgánu pro mezinárodní rešerši existuje několik orgánů pro mezinárodní rešerši, pak každý přijímací úřad určí orgán nebo orgány pro mezinárodní rešerši příslušné pro provedení rešerše na mezinárodní přihlášky podané u tohoto úřadu, a to v souladu s příslušnou dohodou podle odstavce (3) (b).

(3) (a) Orgány pro mezinárodní rešerši budou určeny Shromážděním. Každý národní úřad a každá mezivládní organizace, které vyhovují požadavkům uvedeným v pododstavci (c), mohou být určeny jako orgán pro mezinárodní rešerši.

(b) Podmínkou určení je souhlas příslušného národního úřadu nebo mezivládní organizace a uzavření dohody mezi takovým úřadem nebo organizací a Mezinárodním úřadem, přičemž dohodu schvaluje Shromáždění. Dohoda stanoví práva a povinnosti stran, zejména právní závazek zmíněného úřadu nebo organizace, že bude aplikovat a dodržovat všechna obecná pravidla pro provádění mezinárodní rešerše.

(c) Prováděcí předpis stanoví minimální požadavky, zejména pokud jde o pracovní síly a dokumentaci, které musí každý úřad nebo organizace splnit dříve, než dojde k určení, a kterým musí vyhovovat po celou dobu určení.

(d) Určení platí pro stanovené období a lze je prodloužit o další období.

(e) Dříve než Shromáždění rozhodne o určení některého národního úřadu nebo mezivládní organizace, nebo o prodloužení určení, a nebo dříve než dá souhlas ke skončení určení, vyslechne Shromáždění příslušný úřad nebo organizaci a zjistí názor výboru pro technickou spolupráci uvedeného v článku 56 hned po jeho zřízení.

Článek 17

Řízení před orgánem pro mezinárodní rešerši

(1) Řízení před orgánem pro mezinárodní rešerši se řídí ustanoveními Smlouvy, Prováděcího předpisu a dohody, kterou uzavře Mezinárodní úřad s uvedeným orgánem v souladu se Smlouvou a Prováděcím předpisem.

(2) (a) Jestliže orgán pro mezinárodní rešerši má za to:

(i) že se mezinárodní přihláška týká předmětu, na nějž se rešeršní povinnost orgánu pro mezinárodní rešerši ve smyslu Prováděcího předpisu nevztahuje, přičemž orgán v takovém konkrétním případě rozhodne, že rešerši provádět nebude, nebo

(ii) že popis, nároky nebo výkresy neodpovídají předepsaným požadavkům do té míry, že nelze provést řádnou rešerši, vydá o tom uvedený orgán usnesení a uvědomí přihlašovatele a Mezinárodní úřad o tom, že mezinárodní rešeršní zpráva nebude zpracována.

(b) Jestliže se zjistí, že některý z případů uvedených v odstavci (a) nastal jen v souvislosti s některými nároky, budou v mezinárodní rešeršní zprávě tyto nároky označeny, kdežto o ostatních nárocích bude zpráva zpracována podle článku 18.

(3) (a) Jestliže podle názoru orgánu pro mezinárodní rešerši neodpovídá mezinárodní přihláška požadavku jednotnosti vynálezu, stanovenému Prováděcím předpisem, vyzve orgán přihlašovatele, aby zaplatil dodatečné poplatky. Orgán pro mezinárodní rešerši zpracuje mezinárodní rešeršní zprávu pro ty části mezinárodní přihlášky, které se týkají vynálezu uvedeného v nárocích na prvním místě („hlavní vynález“), a jestliže byly vyžádané dodatečné poplatky zaplacené v

předepsané lhůtě, i pro ty části mezinárodní přihlášky, které se týkají vynálezů, za něž byly uvedené poplatky zaplacené.

(b) Národní zákonodárství kteréhokoliv určeného státu může stanovit, že v případech, kdy národní úřad tohoto státu shledá, že výzva podle pododstavce (a) byla učiněna orgánem pro mezinárodní rešerši oprávněně a že přihlašovatel nezaplatil všechny dodatečné poplatky, budou ty části mezinárodní přihlášky, které v důsledku toho nebyly předmětem rešerše, považovány, pokud jde o účinky v tomto státě, za vzaté zpět, pokud přihlašovatel nezplatí zvláštní poplatek národnímu úřadu tohoto státu.

Článek 18

Mezinárodní rešeršní zpráva

(1) Mezinárodní rešeršní zpráva musí být zpracována v předepsané lhůtě a předepsanou formou.

(2) Mezinárodní rešeršní zprávu předá orgán pro mezinárodní rešerši přihlašovatelovi a Mezinárodnímu úřadu hned po zpracování.

(3) Mezinárodní rešeršní zprávu nebo rozhodnutí podle článku 17 (2) (a) je třeba přeložit podle ustanovení Prováděcího předpisu. Překlady musí být provedeny Mezinárodním úřadem nebo pod jeho odpovědností.

Článek 19

Úprava nároků v řízení před Mezinárodním úřadem

(1) Poté, kdy přihlašovatel obdržel mezinárodní rešeršní zprávu, má právo na jednu úpravu nároků mezinárodní přihlášky tím, že upravené nároky podá v předepsané lhůtě u Mezinárodního úřadu. Současně může předložit způsobem stanoveným v Prováděcím předpise stručné sdělení, v němž podá vysvětlení k úpravám a označí, jaký vliv mají úpravy na popis a výkresy.

(2) Úpravy nesmějí přesahovat rozsah vynálezu uvedený v mezinárodní přihlášce při podání.

(3) Jestliže národní právo některého z určených států dovoluje úpravy nad uvedený rozsah, nedodržení odstavce (2) nemá v tomto státě žádné následky.

Článek 20

Postoupení určeným úřadům

(1) (a) Mezinárodní přihláška spolu s mezinárodní rešeršní zprávou včetně označení nároků podle článku 17 (2) (b) nebo s rozhodnutím podle článku 17 (2) (a) bude postoupena každému určenému úřadu podle ustanovení Prováděcího předpisu, pokud se určený úřad tohoto požadavku z části nebo zcela nevzdá.

(b) Postupuje se také překlad (je-li předepsán) uvedené zprávy nebo usnesení.

(2) Jestliže nároky byly upraveny podle ustanovení článku 19 (1), postoupí se buď plný text nároků původně podaných i upravených nebo plný text nároků původně podaných s uvedením úprav a rovněž případné sdělení podle článku 19 (1).

(3) Na žádost určeného úřadu nebo přihlašovatele zašle jim orgán pro mezinárodní rešerši, v souladu s ustanovením Prováděcího předpisu, kopii materiálů citovaných v mezinárodní rešeršní zprávě.

Článek 21

Mezinárodní zveřejnění

(1) Mezinárodní úřad zveřejňuje mezinárodní přihlášky.

(2) (a) S výhradou ustanovení uvedených v pododstavci (b) a článku 64 (3) bude mezinárodní zveřejnění mezinárodní

příhlásky provedeno ihned po uplynutí 18 měsíců od data priority takové přihlášky.

(b) Přihlašovatel může požádat Mezinárodní úřad, aby zveřejnil jeho mezinárodní přihlášku kdykoliv před uplynutím lhůty uvedené v pododstavci (a). Mezinárodní úřad bude pak postupovat tak, jak je stanoveno v Prováděcím předpisu.

(3) Mezinárodní rešeršní zpráva nebo rozhodnutí uvedené v článku 17 (2) (a) musí být zveřejněny tak, jak je předepsáno v Prováděcím předpisu.

(4) Jazyk a forma mezinárodního zveřejnění a ostatní podrobnosti se řídí ustanoveními Prováděcího předpisu.

(5) Mezinárodní zveřejnění se neuskuteční, jestliže mezinárodní přihláška byla vzata zpět, nebo má-li se za to, že byla vzata zpět dříve, než byly učiněny technické přípravy pro zveřejnění.

(6) Jestliže mezinárodní přihláška obsahuje výrazy nebo výkresy, které podle názoru Mezinárodního úřadu odporují dobrým mravům nebo veřejnému pořádku nebo které jsou podle jeho názoru hanlivé ve smyslu Prováděcího předpisu, může Mezinárodní úřad takové výkresy, výrazy nebo údaje vyloučit ze zveřejnění s tím, že uvede místo a počet slov nebo výkresů, které byly vyloučeny, a dodá na žádost jednotlivá vyhotovení vyloučených míst.

Článek 22

Vyhotovení, překlad a poplatky určeným úřadům

(1) Přihlašovatel dodá jedno vyhotovení mezinárodní přihlášky každému určenému úřadu (pokud již nedošlo k postoupení podle článku 20), jakož i její překlad (v souladu s předpisy) a zaplatí případný národní poplatek, a to nejpozději do 30 měsíců od data priority. V případě, že národní zákonodárství určeného státu vyžaduje jméno a další údaje o vynálezci, avšak není třeba je sdělit již při podání národní přihlášky, je přihlašovatel povinen, pokud tak již neučinil v žádosti, zaslat tyto údaje národnímu úřadu tohoto státu nebo úřadu pro něj činnému nejpozději do 30 měsíců, počítáno od data priority.

(2) Jestliže orgán pro mezinárodní rešerši vydá rozhodnutí podle ustanovení článku 17(2)(a), že nebude zpracována zpráva o mezinárodní rešerši, lhůta pro provedení úkonů zmíněných v odstavci (1) tohoto článku je shodná se lhůtou uvedenou v odstavci (1).

(3) Zákonodárství každého smluvního státu může k provedení úkonů uvedených v odstavcích (1) nebo (2) stanovit lhůty delší, než jsou lhůty tam uvedené.

Článek 23

Odklad národního řízení

(1) Žádný určený úřad nebude vyřizovat mezinárodní přihlášku ani provádět její průzkum před uplynutím příslušné lhůty podle článku 22.

(2) Bez zřetele k ustanovení odstavce (1) může každý určený úřad vyřizovat mezinárodní přihlášku a provádět její průzkum kdykoliv na výslovnou žádost přihlašovatele.

Článek 24

Možnost ztráty účinku v určených státech

(1) S výhradou ustanovení článku 25 v případě níže uvedeném v pododstavci (ii) ztrácí mezinárodní přihláška účinek stanovený v článku 11 (3) v každém určeném státě a tato ztráta účinku má stejné důsledky jako vzetí zpět národní přihlášky v tomto státě:

(i) jestliže přihlašovatel vezme zpět svou mezinárodní přihlášku nebo určení tohoto státu;

(ii) jestliže mezinárodní přihláška se považuje za vzatou zpět podle ustanovení článků 12 (3), 14 (1) (b), 14 (3) (a) nebo 14 (4), anebo jestliže se považuje za vzaté zpět určení onoho státu podle ustanovení článku 14 (3) (b);

(iii) jestliže přihlašovatel neprovede v příslušné lhůtě úkony uvedené v článku 22.

(2) Bez zřetele k ustanovení odstavce (1) může každý určený úřad zachovat účinek stanovený v článku 11 (3) i v tom případě, kdy se nepožaduje zachování takového účinku na základě článku 25 (2).

Článek 25

Přezkoumání určenými úřady

(1) (a) Jestliže přijímací úřad odmítl uznat datum mezinárodního podání anebo vydal usnesení, že mezinárodní přihláška se považuje za vzatou zpět, anebo když Mezinárodní úřad učinil zjištění podle článku 12 (3), zašle Mezinárodní úřad na žádost přihlašovatele ihned kopie všech dokladů založených ve spise každému z určených úřadů, které přihlašovatel uvede.

(b) Jestliže přijímací úřad vydal usnesení, že určení některého státu se považuje za vzaté zpět, zašle Mezinárodní úřad na žádost přihlašovatele ihned kopie všech dokladů založených ve spise národnímu úřadu tohoto státu.

(c) Žádost uvedenou v pododstavci (a) nebo (b) je nutno podat v předepsané lhůtě.

(2) (a) S výhradou ustanovení pododstavce (b) a za předpokladu, že případný národní poplatek byl zaplacen a popřípadě předepsaný překlad předložen ve stanovené lhůtě, rozhodne každý určený úřad, zda odmítnutí, usnesení nebo zjištění uvedené v odstavci (1) bylo oprávněné podle ustanovení Smlouvy a Prováděcího předpisu; jestliže shledá, že odmítnutí nebo usnesení bylo důsledkem omylu nebo opominutí na straně přijímacího úřadu nebo že zjištění bylo důsledkem omylu nebo opominutí na straně Mezinárodního úřadu, projedná mezinárodní přihlášku, pokud jde o účinky ve státě určeného úřadu, tak, jako kdyby k omylu nebo opominutí nedošlo.

(b) Jestliže archivní vyhotovení došlo Mezinárodnímu úřadu po uplynutí lhůty předepsané v článku 12 (3) v důsledku omylu nebo opominutí na straně přihlašovatele, platí ustanovení pododstavce (a) pouze za okolností uvedených v článku 48 (2).

Článek 26

Možnost provádění oprav u určených úřadů

Žádný určený úřad nezamítne mezinárodní přihlášku z toho důvodu, že nebyly splněny požadavky Smlouvy a Prováděcího předpisu, aniž by před tím dal přihlašovateli možnost opravit uvedenou přihlášku v rozsahu a v řízení stanoveném národním zákonodárstvím pro stejné nebo obdobné případy u národních přihlášek.

Článek 27

Národní požadavky

(1) Žádné národní zákonodárství nesmí požadovat, aby mezinárodní přihláška vyhovovala, po stránce formální nebo obsahové, jiným nebo dalším požadavkům, než stanoví tato Smlouva a Prováděcí předpis.

(2) Ustanovení odstavce (1) se nedotýkají ani použití ustanovení článku 7 (2), ani nebrání žádnému národnímu zákonodárství, aby po zahájení řízení o mezinárodní přihlášce u určeného úřadu požadovalo předložení:

(i) jména fyzické osoby, která je oprávněna přihlašovatele jako osobu právníckou zastupovat, pokud přihlašovatel právníckou osobou je;

(ii) dokladů, které nejsou součástí mezinárodní přihlášky, ale které jsou důkazem o tvrzeních nebo prohlášeních v této přihlášce učiněných, včetně potvrzení mezinárodní přihlášky podpisem přihlašovatele, byla-li tato přihláška při podání podepsána jeho zmocněncem nebo zástupcem.

(3) Není-li přihlašovatel pro některý určený stát podle národního práva tohoto státu oprávněn podat národní přihlášku vynálezu proto, že není vynálezcem, může určený úřad mezinárodní přihlášku zamítnout.

(4) Jestliže národní zákonodárství, pokud jde o formu a obsah národní přihlášky, stanoví takové požadavky, které jsou z hlediska přihlašovatelů výhodnější než požadavky stanovené ve Smlouvě a Prováděcím předpisu pro mezinárodní přihlášky, mohou národní úřad, soudy nebo jiné příslušné orgány tohoto státu nebo pro tento stát činné aplikovat na mezinárodní přihlášky výhodnější požadavky národního zákonodárství s výjimkou případů, kdy sám přihlašovatel trvá na tom, aby na jeho mezinárodní přihlášku byly aplikovány požadavky stanovené Smlouvou a Prováděcím předpisem.

(5) Nic v této Smlouvě a v Prováděcím předpisu nebrání tomu, aby každý smluvní stát si stanovil takové hmotně právní podmínky patentovatelnosti, jaké si přeje. Zejména ustanovení této Smlouvy a Prováděcího předpisu týkající se známého stavu techniky slouží výlučně pro účely mezinárodního řízení a každý smluvní stát může tedy při rozhodování o patentovatelnosti vynálezu, který je předmětem mezinárodní přihlášky, aplikovat své národní požadavky, pokud jde o známý stav techniky, a ostatní podmínky patentovatelnosti, pokud nejde o požadavky na formu a obsah přihlášek.

(6) Národní právo může požadovat, aby přihlašovatel předložil takový důkaz o splnění hmotně právních podmínek patentovatelnosti, jaký toto právo předpisuje.

(7) Každý přijímací úřad a každý určený úřad, který začal vyřizovat mezinárodní přihlášku, může aplikovat své národní právo, pokud jde o požadavky na nastoupení přihlašovatele zástupcem oprávněným zastupovat před tímto úřadem a pokud jde o povinnost přihlašovatele mít v určeném státě adresu pro doručování.

(8) Nic ve Smlouvě a v Prováděcím předpisu nebrání tomu, aby každý smluvní stát použil taková opatření, která považuje za nutná pro ochranu své národní bezpečnosti, a nebo omezil pro ochranu svých hospodářských zájmů právo svých občanů nebo těch, kdo mají v tomto státě pobyt, podat mezinárodní přihlášku.

Článek 28

Oprava nároků, popisu a výkresů u určených úřadů

(1) Přihlašovatelůvi bude dána možnost, aby upravil nároky, popis a výkresy u každého určeného úřadu v předepsané lhůtě. Žádný určený úřad neudělí patent nebo neodmítne udělení patentu před uplynutím této lhůty s výjimkou výslovného souhlasu přihlašovatele.

(2) Úpravy nesmějí přesahovat rozsah vynálezu, jak byl uveden v mezinárodní přihlášce při podání, ledaže to národní zákonodárství určeného státu připouští.

(3) Úpravy se provedou v souladu s národním zákonodárstvím určeného státu, pokud není jinak stanoveno Smlouvou a Prováděcím předpisem.

(4) Pokud určený úřad vyžaduje překlad mezinárodní přihlášky, musí být úpravy provedeny v jazyce překladu.

Článek 29

Účinky mezinárodního zveřejnění

(1) Pokud jde o ochranu jakýchkoliv práv přihlašovatele v určeném státě, účinky mezinárodního zveřejnění mezinárodní přihlášky jsou v tomto státě s výhradou ustanovení odstavců (2) až (4) stejné jako účinky, které stanoví národní právo určeného státu pro povinné národní zveřejnění národních přihlášek bez průzkumu.

(2) Jestliže jazyk, ve kterém bylo provedeno mezinárodní zveřejnění, je jiný než jazyk, ve kterém je předepsáno zveřejnění podle národního zákonodárství určeného státu, může národní zákonodárství takového státu stanovit, že účinky uvedené v odstavci (1) nastanou teprve od doby, kdy:

(i) překlad do druhého jazyka byl zveřejněn podle ustanovení národního zákonodárství nebo

(ii) překlad do druhého jazyka byl zpřístupněn veřejnosti vyložením k veřejnému nahlédnutí podle ustanovení národního zákonodárství nebo

(iii) překlad do druhého jazyka předal přihlašovatel skutečnému nebo případnému neoprávněnému uživateli vynálezu, který byl předmětem mezinárodní přihlášky, nebo (iv) byly provedeny oba úkony uvedené v pododstavci (i) a (iii) nebo oba úkony uvedené v pododstavci (ii) a (iii).

(3) Národní zákonodárství každého určeného státu může stanovit, že v případech, kdy došlo na žádost přihlašovatele k mezinárodnímu zveřejnění před uplynutím 18 měsíců od data priority, nastanou účinky stanovené v odstavci (1) teprve po uplynutí lhůty 18 měsíců od data priority.

(4) Národní zákonodárství každého určeného státu může stanovit, že účinky uvedené v odstavci (1) nastanou teprve ode dne, kdy vyhotovení mezinárodní přihlášky zveřejněné podle článku 21 došlo národnímu úřadu nebo úřadu činnému pro takový stát. Uvedený úřad zveřejní datum, kdy přihláška došla, v co nejkratší době ve svém Věstníku.

Článek 30

Důvěrný charakter mezinárodní přihlášky

(1) (a) S výhradou ustanovení pododstavce (b) nedovolí Mezinárodní úřad a orgány pro mezinárodní rešerši přístup k mezinárodní přihlášce žádné osobě ani orgánu před jejím mezinárodním zveřejněním, ledaže o to požádá nebo to povolí přihlašovatel, (b) Ustanovení pododstavce (a) se nevztahuje na předání příslušnému orgánu pro mezinárodní rešerši, na předání podle článku 13 a na postoupení podle článku 20.

(2) (a) Žádný národní úřad nepovolí třetím osobám přístup k mezinárodní přihlášce, ledaže o to požádá nebo to povolí přihlašovatel, a to před uplynutím prvního z dále uvedených dat:

(i) datum mezinárodního zveřejnění mezinárodní přihlášky;

(ii) datum, kdy došla postoupená mezinárodní přihláška podle článku 20;

(iii) datum, kdy došlo vyhotovení mezinárodní přihlášky podle článku 22.

(b) Ustanovení pododstavce (a) nebrání žádnému národnímu úřadu, aby informoval třetí strany o tom, že byl určen nebo aby tuto skutečnost zveřejnil. Taková informace nebo zveřejnění smí však obsahovat pouze tyto údaje: název přijímacího úřadu, jméno přihlašovatele, datum mezinárodního podání, číslo mezinárodní přihlášky a název vynálezu.

(c) Ustanovení pododstavce (a) nebrání určenému úřadu, aby umožnil přístup k mezinárodní přihlášce pro účely soudních orgánů.

(3) Ustanovení odstavce (2) (a) se vztahuje na každý přijímací úřad s výjimkou předání podle článku 12 (1).

(4) Pro účely tohoto článku pod pojem „přístup“ se zahrnuje každý způsob získání poznatků třetí stranou včetně individuálního sdělení nebo všeobecného zveřejnění, přičemž platí, že žádný národní úřad zásadně nezveřejní mezinárodní přihlášku nebo její překlad před mezinárodním zveřejněním nebo před uplynutím lhůty 20 měsíců od data priority, pokud v této lhůtě k mezinárodnímu zveřejnění nedošlo.

HLAVA II MEZINÁRODNÍ PŘEDBĚŽNÝ PRŮZKUM

Článek 31

Návrh na mezinárodní předběžný průzkum

(1) Na návrh přihlašovatele je jeho mezinárodní přihláška podrobena mezinárodnímu předběžnému průzkumu, jak je stanoveno v dále uvedených ustanoveních a v Prováděcím předpisu.

(2) (a) Přihlašovatel, který je podle definice obsažené v Prováděcím předpisu občanem smluvního státu vázaného ustanoveními hlavy II nebo osobou, která tam má pobyt a jehož mezinárodní přihláška byla podána u přijímacího úřadu takového státu nebo úřadu činného pro tento stát, může podat návrh na mezinárodní předběžný průzkum.

(b) Shromáždění může rozhodnout, že osobám, které jsou oprávněny podávat mezinárodní přihlášky, se povoluje podávat návrh na mezinárodní předběžný průzkum, i když jsou občany státu nebo osobami, které mají pobyt ve státě, který není smluvním státem nebo který není vázán hlavou II Smlouvy.

(3) Návrh na mezinárodní předběžný průzkum se podává odděleně od mezinárodní přihlášky. Návrh musí obsahovat předepsané údaje v předepsaném jazyce a formě.

(4) (a) V návrhu se uvede smluvní stát nebo smluvní státy, ve kterých hodlá přihlašovatel využít výsledků mezinárodního předběžného průzkumu („zvolené státy“). Další smluvní státy mohou být zvoleny později. Volba se může týkat jen smluvních států již dříve určených podle ustanovení článku 4.

(b) Přihlašovatelé uvedení v odstavci (2) (a) mohou zvolit každý smluvní stát vázaný hlavou II. Přihlašovatelé uvedení v odstavci (2) (b) mohou zvolit pouze ty smluvní státy vázané hlavou II, které prohlásily, že jsou s volbou učiněnou těmito přihlašovatelemi srozuměny.

(5) Návrh podléhá předepsanými poplatkům, které se platí v předepsané lhůtě.

(6) (a) Návrh se podává u příslušného orgánu pro mezinárodní předběžný průzkum uvedeného v článku 32.

(b) Každá pozdější volba se předkládá Mezinárodnímu úřadu.

(7) Každý zvolený úřad dostane zprávu o tom, že byl zvolen.

Článek 32

Orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

(1) Mezinárodní předběžný průzkum provádí orgán pro mezinárodní předběžný průzkum.

(2) U návrhů na mezinárodní předběžný průzkum podle článku 31 (2) (a) přijímací úřad a u návrhů na mezinárodní předběžný průzkum podle článku 31 (2) (b) Shromáždění určí v souladu s příslušnou dohodou uzavřenou mezi orgánem nebo orgány pro mezinárodní předběžný průzkum a Mezinárodním úřadem ten orgán nebo orgány pro mezinárodní předběžný průzkum, které budou příslušné pro provedení předběžného průzkumu.

(3) Ustanovení článku 16 (3) se přiměřeně použijí i pro orgány pro mezinárodní předběžný průzkum.

Článek 33

Mezinárodní předběžný průzkum

(1) Cílem mezinárodního předběžného průzkumu je podat předběžný a nezávazný názor na otázku, zda přihlášený vynález je nový, vyznačuje se vynálezeckou činností (nezřejmostí) a je průmyslově využitelný.

(2) Pro účely mezinárodního předběžného průzkumu se přihlášený vynález považuje za nový, není-li obsažen ve známém stavu techniky, jak je definován v Prováděcím předpisu.

(3) Pro účely mezinárodního předběžného průzkumu se přihlášený vynález považuje za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, není-li s ohledem na známý stav techniky, jak je definován v Prováděcím předpisu, k předepsanému rozhodnému datu nasnadě pro odborníka.

(4) Pro účely mezinárodního předběžného průzkumu se přihlášený vynález považuje za průmyslově využitelný, lze-li jej podle jeho povahy vyrábět nebo užívat (v technickém smyslu) v některém odvětví průmyslu. Pojem „průmysl“ se chápe v nejširším smyslu, a to jako v Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví.

(5) Shora uvedené zásady slouží pouze pro účely mezinárodního předběžného průzkumu. Každý smluvní stát může použít dalších nebo odlišných zásad pro rozhodnutí, je-li přihlášený vynález v tomto státě patentovatelný, či nikoli.

(6) Při mezinárodním předběžném průzkumu se vezmou v úvahu veškeré podklady uvedené v mezinárodní rešeršní zprávě. V úvahu lze vzít i všechny další podklady, které se v konkrétním případě pokládají za rozhodné.

Článek 34

Řízení před orgánem

pro mezinárodní předběžný průzkum

(1) Řízení před orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum se řídí ustanoveními Smlouvy, Prováděcího předpisu a dohody, kterou uzavře Mezinárodní úřad podle Smlouvy a Prováděcího předpisu s uvedeným orgánem.

(2) (a) Přihlašovatel má právo na písemný i ústní styk s orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum.

(b) Přihlašovatel má právo upravit nároky, popis a výkresy, a to předepsaným způsobem a v předepsané lhůtě před zpracováním zprávy o mezinárodním předběžném průzkumu. Úpravy nesmějí přesahovat rozsah vynálezu uvedený v mezinárodní přihlášce při podání.

(c) Přihlašovatel obdrží od orgánu pro mezinárodní předběžný průzkum alespoň jeden písemný posudek, s výjimkou, kdy podle názoru tohoto orgánu byly splněny všechny tyto podmínky:

(i) vynález vyhovuje předpokladům uvedeným v článku 33 (1);

(ii) mezinárodní přihláška splňuje požadavky Smlouvy a Prováděcího předpisu v rozsahu přezkoumávaném tímto orgánem;

(iii) nejsou žádné připomínky podle článku 35 (2), poslední věta.

(d) Přihlašovatel může na písemný posudek podat odpověď.

(3) (a) Nevyhovuje-li podle názoru orgánu pro mezinárodní předběžný průzkum mezinárodní přihláška požadavku jednotnosti vynálezu stanovenému v Prováděcím předpisu, může orgán vyzvat přihlašovatele, aby podle své volby buď omezil své nároky tak, aby uvedenému požadavku vyhovovaly, nebo zaplatil dodatečné poplatky.

(b) Národní zákonodárství každého zvoleného státu může stanovit, že v těch případech, kdy se přihlašovatel rozhodne omezit své nároky podle ustanovení pododstavce (a), budou ty části mezinárodní přihlášky, které v důsledku omezení nejsou

předmětem mezinárodního předběžného průzkumu, pokud jde o účinky v tomto státě, považovány za vzaté zpět, ledaže přihlašovatel zaplatí národnímu úřadu tohoto státu zvláštní poplatky.

(c) Jestliže přihlašovatel nevyhoví výzvě uvedené v pododstavci (a) v předepsané lhůtě, orgán pro mezinárodní předběžný průzkum zpracuje zprávu o mezinárodním předběžném průzkumu k těm částem mezinárodní přihlášky, které lze považovat za hlavní vynález, a ve zprávě uvede rozhodné skutečnosti. Národní zákonodárství každého zvoleného státu může stanovit, že v případě, kdy jeho národní úřad uzná výzvu za oprávněnou, budou ty části mezinárodní přihlášky, které se netýkají hlavního vynálezu, pokud jde o účinky v tomto státě, považovány za vzaté zpět, ledaže přihlašovatel zaplatí tomuto úřadu zvláštní poplatky.

(4) (a) Jestliže orgán pro mezinárodní průzkum má za to:

(i) že se mezinárodní přihláška týká předmětu, na nějž se průzkumná povinnost orgánu pro mezinárodní předběžný průzkum ve smyslu Prováděcího předpisu nevztahuje, přičemž orgán v takovém konkrétním případě rozhodne, že průzkum provádět nebude, nebo

(ii) že popis, nároky nebo výkresy jsou tak nejasné, nebo nároky jsou tak nepřiměřeně vysvětleny popisem, že nelze vypracovat řádný posudek o novosti, vynálezecké činnosti (nezřejmosti) nebo průmyslové využitelnosti přihlášeného vynálezu, nebude se uvedený orgán zabývat otázkami zmíněnými v článku 33 (1) a zpraví o tom přihlašovatele s uvedením důvodů.

(b) Jestliže se zjistí, že některý z případů uvedených v pododstavci (a) nastal jen v některých nárocích nebo v souvislosti s některými nároky, ustanovení zmíněného pododstavce se použijí pouze na uvedené nároky.

Článek 35

Zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu

(1) Zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu se zpracuje ve stanovené lhůtě a v předepsané formě.

(2) Zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu neobsahuje žádnou zmínku o tom, zda přihlášený vynález je nebo se zdá být patentovatelný, či nepatentovatelný podle národního zákonodárství některého státu. Je v ní uvedeno, s výhradou ustanovení odstavce (3), pokud jde o každý nárok, zda se tento nárok zdá splňovat požadavky novosti, vynálezecké činnosti (ne nasnadě jsoucího řešení) a průmyslové využitelnosti, jak jsou pro účely mezinárodního předběžného průzkumu stanoveny v článku 33 (1) až (4). Zpráva bude obsahovat citaci materiálů, o nichž se má za to, že podporují v ní uvedený závěr, a vysvětlení podle okolností případu. Zpráva může obsahovat i jiné připomínky stanovené Prováděcím předpisem.

(3) (a) Má-li v době zpracování zprávy o mezinárodním předběžném průzkumu orgán pro mezinárodní předběžný průzkum za to, že nastala některá okolnost uvedená v článku 34 (4) (a), uvede to ve zprávě s udáním důvodů. Zpráva nebude obsahovat náležitosti podle odstavce (2).

(b) Zjistí-li se, že nastaly okolnosti podle článku 34 (4) (b), bude mít zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu obsah podle pododstavce (a), pokud jde o příslušné nároky, kdežto, pokud jde o ostatní nároky, bude její obsah odpovídat odstavci (2).

Článek 36

Předání, překlad a sdělení

zprávy o mezinárodním předběžném průzkumu

(1) Zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu spolu s předepsanými přílohami se předá přihlašovatelovi a Mezinárodnímu úřadu.

(2) (a) Zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu a její přílohy se přeloží do předepsaných jazyků.

(b) Překlad uvedené zprávy pořídí Mezinárodní úřad nebo bude pořízen pod jeho odpovědností, překlad uvedených příloh však pořídí přihlašovatel.

(3) (a) Zprávu o mezinárodním předběžném průzkumu spolu s předepsaným překladem a její přílohy (v původním jazyce) sdělí Mezinárodní úřad každému zvolenému úřadu.

(b) Předepsaný překlad příloh předá v předepsané lhůtě zvoleným úřadům přihlašovatel.

(4) Ustanovení článku 20 (3) se přiměřeně použije i u kopií všech materiálů uvedených ve zprávě o mezinárodním předběžném průzkumu, pokud nebyly uvedeny již v mezinárodní rešeršní zprávě.

Článek 37

Vzetí zpět návrhu nebo volby

(1) Přihlašovatel může vzít zpět každou učiněnou volbu i všechny volby.

(2) Vezme-li zpět volbu všech zvolených států, má se za to, že byl vzat zpět i návrh na mezinárodní předběžný průzkum.

(3) (a) Každé vzetí zpět je třeba oznámit Mezinárodnímu úřadu.

(b) Mezinárodní úřad informuje v tom smyslu příslušné zvolené úřady a příslušný orgán pro mezinárodní předběžný průzkum.

(4) (a) S výhradou ustanovení pododstavce (b) se vzetí zpět návrhu na mezinárodní předběžný průzkum nebo volby smluvního státu považuje za zpětvzetí mezinárodní přihlášky, pokud jde o tento stát, ledaže národní zákonodárství tohoto státu stanoví něco jiného.

(b) Vzetí zpět návrhu na mezinárodní předběžný průzkum nebo volby se nepovažuje za vzetí zpět mezinárodní přihlášky, dojde-li ke vzetí zpět před uplynutím příslušné lhůty podle článku 22; každý smluvní stát může však stanovit ve svém národním zákonodárství, že to platí jen tehdy, obdržel-li jeho národní úřad v uvedené lhůtě vyhotovení mezinárodní přihlášky spolu s případným překladem a platbou na národní poplatky.

Článek 38

Důvěrný charakter

mezinárodního předběžného průzkumu

(1) Ani Mezinárodní úřad ani orgán pro mezinárodní předběžný průzkum nepovolí ve smyslu a s výhradou článku 30 (4) přístup ke spisu o mezinárodním předběžném průzkumu žádné osobě ani orgánu, ledaže o to požádá nebo to povolí přihlašovatel, s výjimkou zvolených úřadů po zpracování zprávy o mezinárodním předběžném průzkumu.

(2) S výhradou ustanovení odstavce (1) a článku 36 (1) a (3) a článku 37 (3) (b) Mezinárodní úřad ani orgán pro mezinárodní předběžný průzkum neposkytuje informace o tom, zda byla, či nebyla vydána zpráva o mezinárodním předběžném průzkumu, zda byl či nebyl vzat zpět návrh na mezinárodní předběžný průzkum nebo některá volba, ledaže o to požádá nebo to povolí přihlašovatel.

Článek 39**Vyhotovení, překlad a poplatek pro zvolené úřady**

(1) (a) Došlo-li k volbě smluvního státu před uplynutím devatenáctého měsíce od data priority, nevztahují se na tento stát ustanovení článku 22 a přihlašovatel předloží každému zvolenému úřadu jedno vyhotovení mezinárodní přihlášky (pokud již nedošlo k postoupení uvedenému v článku 20) a její případný překlad a uhradí mu případný národní poplatek, a to nejpozději před uplynutím lhůty třiceti měsíců od data priority.

(b) Národní zákonodárství může k provedení úkonů uvedených v pododstavci (a) stanovit lhůty delší, než je lhůta tam uvedená.

(2) Ztráta účinku stanoveného v článku 11 (3) nastane ve zvoleném státě se stejnými důsledky jako vzetí zpět národní přihlášky v tomto státě, jestliže přihlašovatel neprovede úkony podle odstavce (1) (a) v příslušné lhůtě podle odstavce (1) (a) nebo (b).

(3) Každý zvolený úřad může zachovat účinek stanovený v článku 11 (3) i tehdy, když přihlašovatel nesplní požadavky stanovené v odstavcích (1) (a) nebo (b).

Článek 40**Odklad národního průzkumu a dalšího řízení**

(1) Došlo-li k volbě některého smluvního státu před uplynutím 19 měsíců od data priority, nevztahují se ustanovení článku 23 na tento stát a národní úřad tohoto státu nebo úřad činný pro tento stát nepřikročí, s výjimkou ustanovení odstavce (2), k průzkumu mezinárodní přihlášky a k dalšímu řízení o ní dříve, než uplyne příslušná lhůta podle článku 39.

(2) Bez ohledu na ustanovení (1) může každý zvolený úřad přistoupit na výslovnou žádost přihlašovatele k průzkumu mezinárodní přihlášky a k jejímu dalšímu řízení kdykoliv.

Článek 41**Úprava nároků, popisu a výkresů u zvolených úřadů**

(1) Přihlašovatel má možnost upravit nároky, popis a výkresy u každého zvoleného úřadu v předepsané lhůtě. Zvolený úřad neudělí patent nebo neodepře udělení patentu před uplynutím této lhůty, ledaže k tomu přihlašovatel udělí výslovný souhlas.

(2) Úpravy nesmějí přesahovat rozsah vynálezu uvedený v mezinárodní přihlášce při podání, ledaže národní právo zvoleného státu dovoluje, aby úpravy tento rozsah přesahovaly.

(3) Úpravy musí být v souladu s národním zákonodárstvím zvoleného státu ve všem, co není upraveno Smlouvou nebo Prováděcím předpisem.

(4) Požaduje-li zvolený úřad překlad mezinárodní přihlášky, musí být úpravy v jazyce překladu.

Článek 42**Výsledky národního průzkumu u zvolených úřadů**

Žádný zvolený úřad, který obdrží zprávu o mezinárodním předběžném průzkumu, nesmí požadovat, aby přihlašovatel předložil kopie jakýchkoliv dokladů souvisejících s průzkumem téže mezinárodní přihlášky u některého jiného zvoleného úřadu nebo aby poskytl informace o jejich obsahu.

HLAVA III**SPOLEČNÁ USTANOVENÍ****Článek 43****Žádost o určitý druh ochrany**

Přihlašovatel může v souladu s Prováděcím předpisem, pokud jde o každý určený nebo zvolený stát, v němž se určitý druh

ochrany připouští, oznámit, že jeho mezinárodní přihláška směřuje k udělení autorského osvědčení na vynález, osvědčení na užitný vzor nebo užitého vzoru a nikoliv k udělení patentu; nebo může oznámit, že směřuje k udělení dodatkového patentu nebo osvědčení, dodatkového autorského osvědčení na vynález nebo dodatkového osvědčení na užitný vzor, přičemž výsledný účinek se bude řídit výběrem přihlašovatele. Pro účely tohoto článku a příslušných ustanovení Prováděcího předpisu neplatí článek 2 (ii).

Článek 44**Žádost o dva druhy ochrany**

Ve všech určených nebo zvolených státech, jejichž zákonodárství připouští jedinou přihlášku směřující jak k udělení patentu nebo jiného druhu ochrany uvedeného v článku 43, tak i k udělení dalšího zmíněného druhu ochrany, může přihlašovatel v souladu s Prováděcím předpisem oznámit dva druhy, ochrany, jejichž udělení požaduje, a výsledný účinek se bude řídit oznámením přihlašovatele. Pro účely tohoto článku a příslušných ustanovení Prováděcího předpisu neplatí článek 2 (ii).

Článek 45**Smlouvy o regionálním patentu**

(1) Každá smlouva, podle které se předpokládá udělování regionálních patentů („smlouva o regionálním patentu“) a která dává všem osobám oprávněným ve smyslu článku 9 k podávání mezinárodních přihlášek právo podávat přihlášky směřující k udělení takových patentů, může stanovit, že mezinárodní přihlášky s určením nebo volbou státu, který je současně účastníkem smlouvy o regionálním patentu a Smlouvy, lze podat jako přihlášky směřující k udělení regionálního patentu.

(2) Národní zákonodárství takového určeného nebo zvoleného státu může stanovit, že každé určení nebo zvolení tohoto státu v mezinárodní přihlášce se považuje za oznámení, že přihlašovatel chce získat regionální patent podle smlouvy o regionálním patentu.

Článek 46**Nesprávný překlad mezinárodní přihlášky**

Jestliže v důsledku nesprávného překladu mezinárodní přihlášky přesahuje rozsah některého patentu uděleného na základě této přihlášky rozsah mezinárodní přihlášky v jejím původním jazyce, příslušné orgány dotyčného smluvního státu mohou přiměřeně a se zpětnou platností omezit rozsah patentu a prohlásit jej za neplatný a zrušený v té míře, v níž jeho rozsah překročil rozsah mezinárodní přihlášky v jejím původním jazyce.

Článek 47**Lhůty**

(1) Podrobnosti o počítání lhůt uvedených ve Smlouvě se řídí Prováděcím předpisem.

(2) (a) Všechny lhůty uvedené v hlavě I a II této Smlouvy mohou být změněny rozhodnutím smluvních států, a to bez revize Smlouvy podle článku 60.

(b) Taková rozhodnutí se přijmou ve Shromáždění nebo na základě písemného hlasování a musí být jednomyslná.

(c) Podrobnosti o tomto řízení jsou stanoveny Prováděcím předpisem.

Článek 48

Nedodržení některých lhůt

(1) Nebyla-li některá lhůta stanovená ve Smlouvě nebo Prováděcím předpisu dodržena v důsledku přerušení poštovního styku nebo neodvratitelné ztráty nebo zpoždění v poštovní dopravě, bude se lhůta pokládat za dodrženu v případech stanovených Prováděcím předpisem, který stanoví i důkazy a jiné podmínky.

(2) (a) Každý smluvní stát, pokud se jeho týká, omluví nedodržení lhůty z těch důvodů, které připouští jeho národní zákonodárství.

(b) Každý smluvní stát, pokud se jeho týká, může omluvit nedodržení lhůty k němuž došlo z jiných důvodů než těch, které jsou uvedeny v pododstavci (a).

Článek 49

Právo vystupovat před mezinárodními orgány

Každý právní zástupce, patentový zástupce nebo jiná osoba oprávněná vystupovat před národním úřadem, kde byla mezinárodní přihláška podána, je oprávněna vystupovat před Mezinárodním úřadem, příslušným orgánem, pro mezinárodní rešerši i příslušným orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum, pokud jde o tuto přihlášku.

HLAVA IV TECHNICKÉ SLUŽBY

Článek 50

Patentové informační služby

(1) Mezinárodní úřad může poskytovat služby (nazývané v tomto článku „informační služby“) dodáváním technických a jiných příslušných informací, které má k dispozici na základě uveřejněných materiálů, zejména patentů a zveřejněných přihlášek.

(2) Mezinárodní úřad může poskytovat tyto informační služby buď přímo nebo prostřednictvím jednoho nebo několika orgánů pro mezinárodní rešerši nebo jiných národních nebo mezinárodních specializovaných institucí, se kterými může uzavřít smlouvy.

(3) Informační služby se uskutečňují tak, aby umožňovaly zejména těm smluvním státům, které patří k rozvojovým zemím, získání technických poznatků a techniky včetně existujícího zveřejněného „know-how“.

(4) Informační služby se poskytují vládám smluvních států, jejich občanům a osobám, které v nich mají pobyt. Shromáždění může rozhodnout o poskytování těchto služeb nad tento rámec.

(5) (a) Všechny služby vládám smluvních států se poskytují za úhradu hotových výloh; pro vlády smluvních států, které patří k rozvojovým zemím, se však služby poskytují za úhradu nižší, pokud je možné rozdíl krýt ziskem vzniklým za služby poskytované jiným odběratelům než vládám smluvních států, nebo z prostředků uvedených v článku 54 (4).

(b) Hotové výlohy uvedené v pododstavci (a) jsou výlohy přesahující obvyklé náklady za služby národního úřadu nebo závazky orgánu pro mezinárodní rešerši.

(6) V podrobnostech se ustanovení tohoto článku řídí rozhodnutím Shromáždění a v mezích jím určených rozhodnutím pracovních skupin, které může Shromáždění k tomu účelu zřídit.

(7) Jestliže to považuje za nutné, doporučí Shromáždění další způsoby opatřování prostředků kromě těch, jež jsou uvedeny v odstavci (5).

Článek 51

Technická pomoc

(1) Shromáždění vytvoří výbor pro technickou pomoc (nazývaný v tomto článku „výbor“).

(2) (a) Členové výboru se volí ze smluvních států s patřičným ohledem na zastoupení rozvojových zemí.

(b) Generální ředitel zve z vlastní iniciativy nebo na žádost výboru zástupce mezivládních organizací zabývajících se technickou pomocí rozvojovým zemím, aby se zúčastnili prací výboru.

(3) (a) Úkolem výboru je organizovat a dohlížet na technickou pomoc smluvním státům, které patří k rozvojovým zemím, za účelem rozvoje jejich patentových systémů, a to buď na národním, nebo regionálním základě.

(b) Technická pomoc zahrnuje zejména výchovu specialistů, vysílání expertů a dodávku pomůcek jak za účelem předvedení, tak pro provoz.

(4) Pro financování projektů podle tohoto článku bude Mezinárodní úřad usilovat o uzavření smluv jednak s mezinárodními finančními organizacemi a mezivládními organizacemi, zejména s Organizací spojených národů, agenturami Spojených národů a se specializovanými institucemi Spojených národů, které se zabývají technickou pomocí, jednak s vládami států, které technickou pomoc dostávají.

(5) V podrobnostech se ustanovení tohoto článku řídí rozhodnutím Shromáždění a v mezích jím určených rozhodnutími těch pracovních skupin, které Shromáždění k tomu účelu zřizuje.

Článek 52

Vztahy k ostatním ustanovením Smlouvy

Ustanovení této hlavy se nedotýkají finančních ustanovení obsažených v ostatních hlavách této Smlouvy. Tato ustanovení nelze použít pro tuto hlavu ani pro její provedení.

HLAVA V ADMINISTRATIVNÍ USTANOVENÍ

Článek 53

Shromáždění

(1) (a) Shromáždění se skládá, s výhradou článku 57 (8), ze smluvních států.

(b) Vláda každého smluvního státu je zastoupena jedním delegátem, kterému mohou pomáhat zástupci, poradci a experti.

(2) (a) Shromáždění:

(i) projednává všechny záležitosti, které se týkají udržování a rozvoje Unie a provádění Smlouvy;

(ii) plní ty úkoly, které jsou mu jmenovitě uloženy jinými ustanoveními Smlouvy;

(iii) dává pokyny Mezinárodnímu úřadu, pokud jde o přípravu revizních konferencí;

(iv) reviduje a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele, pokud se týkají Unie, a dává mu všechny potřebné instrukce ve věcech, jež jsou v kompetenci Unie;

(v) reviduje a schvaluje zprávy a činnost výkonného výboru zřízeného podle odstavce (9) a dává mu instrukce;

(vi) stanoví plán, přijímá dvouletý rozpočet Unie a schvaluje konečné vyúčtování;

(vii) přijímá finanční opatření Unie;

(viii) vytváří takové výbory a pracovní skupiny, které považuje za vhodné k dosažení cílů Unie;

(ix) stanoví, které jiné než smluvní státy a s přihlédnutím k ustanovení odstavce (8), které mezivládní a mezinárodní

nevládní organizace mají právo účasti na jeho schůzích jako pozorovatelé;

(x) vykonává veškerou potřebnou činnost k dosažení cílů Unie a takové další úkoly, které jsou vhodné podle Smlouvy.

(b) Pokud jde o záležitosti, které zajímají rovněž jiné Unie řízené Organizací, Shromáždění činí svá rozhodnutí teprve poté, kdy vyslechlo doporučení koordinačního výboru Organizace.

(3) Delegát může zastupovat pouze jeden stát a hlasovat jen jeho jménem.

(4) Každý smluvní stát má jeden smluvní hlas.

(5) (a) Polovina smluvních států tvoří kvorum.

(b) V případě nedostatku kvora, může Shromáždění činit rozhodnutí, ale tato rozhodnutí s výjimkou těch, která se týkají jeho vlastního jednání, nabudou účinnosti jen, když se získá kvorum a požadovaná většina hlasů písemným hlasováním, jak je uvedeno v Prováděcím předpisu.

(6) (a) S výhradou ustanovení článků 47 (2) (b), 58 (2) (b), 58 (3) a 61 (2) (b) se pro rozhodnutí Shromáždění vyžaduje dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů.

(b) Abstence se nepovažují za hlasy.

(7) Pokud jde o záležitosti, které se výlučně týkají států vázaných ustanoveními hlavy II, každá zmínka o smluvních státech učiněná v odstavcích (4), (5) a (6) se vztahuje jen na státy vázané ustanoveními hlavy II.

(8) Každá mezivládní organizace určená za orgán pro mezinárodní rešerši nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum má na schůzích Shromáždění právo účasti jako pozorovatel.

(9) Jakmile počet smluvních států překročí čtyřicet, Shromáždění zřídí výkonný výbor. Každá zmínka o výkonném výboru v Smlouvě nebo v Prováděcím předpisu se uplatní jen, pokud byl výbor již zřízen.

(10) Až do zřízení výkonného výboru Shromáždění schvaluje v mezích plánu a dvouletého rozpočtu roční plány a roční rozpočty připravené generálním ředitelem.

(11) (a) Shromáždění se schází každý druhý kalendářní rok na řádném zasedání svolaném generálním ředitelem, a nedojde-li k výjimečným okolnostem, ve stejné době a na témže místě jako generální shromáždění Organizace.

(b) Shromáždění se schází na mimořádném zasedání svolaném generálním ředitelem na žádost výkonného výboru nebo na žádost jedné čtvrtiny smluvních států.

(12) Shromáždění přijímá svůj vlastní jednací řád.

Článek 54 Výkonný výbor

(1) Jakmile Shromáždění zřídí výkonný výbor, řídí se tento výbor dále uvedenými ustanoveními.

(2) (a) Výkonný výbor je s výhradou ustanovení článku 57 (8) tvořen státy zvolenými Shromážděním ze států, které jsou členy Shromáždění.

(b) Vláda každého státu, který je členem výkonného výboru, je zastoupena jedním delegátem, kterému mohou pomáhat zástupci, poradci a experti.

(3) Počet států, které jsou členy výkonného výboru, odpovídá čtvrtině počtu států, které jsou členy Shromáždění. Při určování počtu míst se zbytek, který zůstává po vydělení čtyřmi, nebere v úvahu.

(4) Při volbě členů výkonného výboru přihlíží Shromáždění ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení.

(5) (a) Každý člen výkonného výboru zůstává ve funkci od skončení zasedání Shromáždění, na kterém byl zvolen, až do skončení následujícího řádného zasedání Shromáždění.

(b) Členové výkonného výboru mohou být zvoleni znovu, avšak nejvýše v počtu dvou třetin takových členů.

(c) Shromáždění přijme podrobná pravidla volby a případného znovuzvolení člena výkonného výboru.

(6) (a) Výkonný výbor:

(i) připravuje návrh jednacího pořadu Shromáždění;

(ii) předkládá Shromáždění návrh plánu a dvouletého rozpočtu Unie, připravených generálním ředitelem;

(iii) (zrušeno)

(iv) předkládá Shromáždění pravidelné zprávy generálního ředitele a roční revizní účetní zprávy s příslušným komentářem;

(v) podniká všechna potřebná opatření pro provádění plánu Unie generálním ředitelem v souladu s rozhodnutími Shromáždění a podle okolností, které vznikly mezi dvěma řádnými zasedáními Shromáždění;

(vi) vykonává všechny ostatní úkoly, které jsou mu v rámci této Smlouvy svěřeny.

(b) Pokud jde o záležitosti, které zajímají rovněž jiné unie řízené Organizací, výkonný výbor činí svá rozhodnutí teprve poté, kdy vyslechl doporučení koordinačního výboru Organizace.

(7) (a) Výkonný výbor se schází jednou za rok na řádném zasedání, které svolá generální ředitel, pokud možno ve stejné době a na témže místě jako koordinační výbor Organizace.

(b) Výkonný výbor se schází na mimořádném zasedání, které svolá generální ředitel buď ze své vlastní iniciativy, nebo na žádost předsedy výkonného výboru, nebo na žádost jedné čtvrtiny jeho členů.

(8) (a) Každý stát, který je členem výkonného výboru, má jeden hlas.

(b) Polovina států, které jsou členy výkonného výboru tvoří kvorum.

(c) Rozhodnutí se přijímají prostou většinou odevzdaných hlasů.

(d) Abstence se nepovažují za hlasy.

(e) Delegát může zastupovat pouze jeden stát a hlasovat jen jeho jménem.

(9) Smluvní státy, které nejsou členy výkonného výboru, mají právo účasti na jeho zasedání jako pozorovatelé, stejně jako všechny mezivládní organizace určené za orgán pro mezinárodní rešerši, nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum.

(10) Výkonný výbor přijímá svůj vlastní jednací řád.

Článek 55 Mezinárodní úřad

(1) Administrativní úkoly, které se týkají Unie, vykonává Mezinárodní úřad.

(2) Mezinárodní úřad zajišťuje sekretariát pro různé orgány Unie.

(3) Generální ředitel je vedoucí funkcionář Unie a zastupuje Unii navenek.

(4) Mezinárodní úřad vydává Věstník a jiné publikace uvedené v Prováděcím předpisu nebo vyžádané Shromážděním.

(5) V Prováděcím předpisu se stanoví, jaké služby jsou povinny poskytovat národní úřady Mezinárodnímu úřadu a orgánům pro mezinárodní rešerši a mezinárodní předběžný průzkum při plnění jejich úkolů podle Smlouvy.

(6) Generální ředitel a člen aparátu jím určený se zúčastňují bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, výkonného výboru nebo jiného výboru a nebo pracovní skupiny zřízené podle Smlouvy nebo Prováděcího předpisu. Generální ředitel nebo jím určený člen aparátu je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

(7) (a) Mezinárodní úřad provádí přípravy pro revizní konference podle instrukcí Shromáždění a ve spolupráci s výkonným výborem.

(b) Mezinárodní úřad může ve věci příprav revizní konference konzultovat mezivládní a mezinárodní nevládní organizace.

(c) Generální ředitel a osoby jím určené se účastní bez hlasovacího práva jednání revizních konferencí.

(d) Mezinárodní úřad provádí i další úkoly, které mu budou přiděleny.

Článek 56

Výbor pro technickou spolupráci

(1) Shromáždění zřídí výbor pro technickou spolupráci (v tomto článku dále jen „výbor“).

(2) (a) Shromáždění určí složení výboru a jmenuje jeho členy, přičemž přihlíží ke spravedlivému zastoupení rozvojových zemí.

(b) Orgány pro mezinárodní rešerši a orgány pro mezinárodní předběžný průzkum jsou členy výboru z úřední povinnosti. Jestliže je takový orgán národním úřadem smluvního státu, nemůže mít tento stát ve výboru již žádného jiného zástupce.

(c) Jestliže to počet smluvních států umožňuje, je celkový počet členů výboru větší než dvojnásobek počtu členů z úřední povinnosti.

(d) Generální ředitel vyzve z vlastní iniciativy nebo na žádost výboru zástupce zainteresovaných organizací, aby se zúčastnili jednání, na kterých mají zájem.

(3) Cílem výboru je přispívat radami a doporučeními:

(i) k trvalému zlepšování služeb stanovených ve Smlouvě;

(ii) pokud je několik orgánů pro mezinárodní rešerši a několik orgánů pro mezinárodní předběžný průzkum, k maximální jednotnosti jejich dokumentace a pracovních metod a k maximálně jednotné a vysoké kvalitě jejich zpráv;

(iii) na výzvu Shromáždění nebo výkonného výboru k řešení technických problémů specifických pro vytvoření jediného orgánu pro mezinárodní rešerši.

(4) Každý smluvní stát a každá zainteresovaná mezinárodní organizace se může obrátit písemně na výbor s otázkami, které přísluší do pravomoci výboru.

(5) Výbor se může se svou radou nebo doporučením obrátit na generálního ředitele nebo jeho prostřednictvím na Shromáždění, výkonný výbor, na všechny nebo některé orgány pro mezinárodní rešerši a pro mezinárodní předběžný průzkum a na všechny nebo některé přijímací úřady.

(6) (a) Generální ředitel předá výkonnému výboru ve všech případech texty všech rad a doporučení výboru. Sám může k takovým textům připojit komentář.

(b) Výkonný výbor se může vyjádřit ke každé radě, doporučení nebo k jiné činnosti výboru a může vyzvat výbor, aby prostudoval otázky, které spadají do jeho kompetence, a podal o tom zprávu. Výkonný výbor může předat Shromáždění rady, doporučení a zprávy výboru s příslušným komentářem.

(7) Do zřízení výkonného výboru se odkaz na výkonný výbor v odstavci (6) považuje za odkaz na Shromáždění.

(8) Postup výboru se v podrobnostech řídí rozhodnutími Shromáždění.

Článek 57

Financování

(1) (a) Unie má rozpočet.

(b) Rozpočet Unie zahrnuje vlastní příjmy a vydání Unie a její příspěvek na rozpočet společných výdajů unií řízených Organizací.

(c) Výdaje, které se nedotýkají výlučně Unie, ale také jedné nebo více unií řízených Organizací, se považují za společné

výdaje unií. Podíl Unie na takových společných výdajích je úměrný tomu, jaký na nich má Unie zájem.

(2) Rozpočet Unie se sestavuje se zřetelem k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních unií řízených Organizací.

(3) S výhradou ustanovení odstavce (5) je rozpočet Unie financován z těchto zdrojů:

(i) z poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem ve vztahu k Unii;

(ii) z prodeje publikací Mezinárodního úřadu ve vztahu k Unii a z honorářů za ně;

(iii) z darů, odkazů a subvencí;

(iv) z nájemného, úroků a jiných různých příjmů.

(4) Výše poplatků a dávek, které náleží Mezinárodnímu úřadu, a ceny za jeho publikace se určí tak, aby za normálních okolností postačily ke krytí všech výdajů Mezinárodního úřadu, spojených se správou této Smlouvy.

(5) (a) V případě, že některý finanční rok skončí schodkem, zaplatí smluvní státy, s výhradou ustanovení pododstavců (b) a (c), příspěvek na jeho krytí.

(b) O výši příspěvku každého smluvního státu rozhodne Shromáždění, přičemž vezme v úvahu počet mezinárodních přihlášek, které vyšly z každého z těchto států v příslušném roce.

(c) Jestliže je zajištěno buď úplné nebo částečné provizorní krytí schodku jinými prostředky, může Shromáždění rozhodnout, že se schodek převede a od smluvních států se nebude žádat placení příspěvků.

(d) Umožňuje-li to finanční situace Unie, může Shromáždění rozhodnout, že příspěvky zaplacené podle ustanovení pododstavce (a) se vrátí státům, které je zaplatily.

(e) Smluvní stát, který nezaplatil do dvou let od data splatnosti, stanoveného Shromážděním, svůj příspěvek podle pododstavce (b), nemůže vykonávat své hlasovací právo v žádném orgánu Unie. Přesto však každý orgán Unie může svolit, aby takový stát vykonával své hlasovací právo v tomto orgánu potud, pokud uzná, že zdržení platby bylo způsobeno výjimečnými a neodvratitelnými okolnostmi.

(6) Jestliže k přijetí rozpočtu nedojde před začátkem nového finančního období, zůstane v téže výši jako rozpočet předcházejícího roku, jak je stanoveno ve finančních předpisech.

(7) (a) Unie má provozní fond zřízený jednorázovou platbou každého smluvního státu. Nebude-li tento fond postačovat, učiní Shromáždění opatření k jeho zvýšení. Jestliže části tohoto fondu není dále zapotřebí, bude vrácena.

(b) Výše počáteční platby každého smluvního státu na uvedený fond nebo jeho podíl na zvýšení fondu stanoví Shromáždění podle podobných zásad, jaké jsou uvedeny v odstavci (5) (b).

(c) Platební podmínky určí Shromáždění na návrh generálního ředitele a po vyslechnutí doporučení koordinačního výboru Organizace.

(d) Každá vrácená částka bude úměrná částkám zaplaceným každým smluvním státem, přičemž se vezme v úvahu datum zaplacení těchto částek.

(8) (a) V dohodě o ústředním sídle uzavřené se státem, na jehož území má Organizace své ústředí, se stanoví, že tento stát poskytne zálohy, nebudou-li provozní fondy postačovat. Výše těchto záloh a podmínky, za kterých se poskytují, budou předmětem zvláštních dohod uzavíraných případ od případu mezi tímto státem a Organizací. Pokud trvá jeho závazek poskytovat zálohy, bude tento stát mít z úřední povinnosti místo ve Shromáždění a ve výkonném výboru.

(b) Stát uvedený v pododstavci (a) a Organizace mají právo písemně vypovědět závazek poskytovat zálohy. Výpověď nabude účinnosti za tři roky od konce toho roku, v němž byla podána.

(9) Revizi účtů provádí jeden nebo více smluvních států nebo externích revizorů, jak je stanoveno ve finančních předpisech. Určí je s jejich souhlasem Shromáždění.

Článek 58

Prováděcí předpis

(1) Prováděcí předpis připojený k Smlouvě obsahuje pravidla:

(i) týkající se záležitostí, ve kterých Smlouva výslovně odkazuje na Prováděcí předpis, nebo výslovně stanoví, že taková pravidla jsou nebo budou předepsána;

(ii) týkající se administrativních náležitostí, záležitostí nebo řízení;

(iii) týkající se podrobností při aplikaci ustanovení Smlouvy.

(2) (a) Shromáždění může provést změnu Prováděcího předpisu.

(b) S výhradou ustanovení odstavce (3) se k provedení změn požaduje tříčtvrtinová většina odevzdaných hlasů.

(3) (a) V Prováděcím předpisu jsou uvedena pravidla, která mohou být změněna:

(i) pouze jednomyslným souhlasem nebo

(ii) pouze tehdy, když žádný ze smluvních států, jejichž národní úřad působí jako orgán pro mezinárodní rešerši nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum, neprojeví nesouhlas, a pokud takový orgán je mezivládní organizací, neprojeví-li nesouhlas ten smluvní stát, který je členem této mezivládní organizace a je k tomu zmocněn ostatními členskými státy sdruženými v příslušném orgánu této organizace.

(b) Má-li se takové pravidlo nadále z uvedeného speciálního režimu vyloučit, musí být splněny podmínky uvedené v pododstavci (a) (i) nebo v pododstavci (a) (ii) podle okolností.

(c) Má-li být nějaké pravidlo nadále do jednoho nebo druhého speciálního režimu podle pododstavce (a) zahrnuto, musí k tomu být jednomyslný souhlas.

(4) Prováděcí předpis stanoví, že generální ředitel vydá pod dohledem Shromáždění Administrativní směrnice.

(5) V případě rozporu mezi ustanoveními Smlouvy a ustanoveními Prováděcího předpisu má znění Smlouvy přednost.

HLAVA VI

SPORY

Článek 59

Spory

S výhradou článku 64 (5) může být každý spor mezi dvěma nebo více smluvními státy, který se týká výkladu nebo aplikace Smlouvy nebo Prováděcího předpisu a který nebyl vyřízen smírně, předložen jedním z těchto států u Mezinárodního soudního dvora návrhem podle řádu tohoto soudu, ledaže se tyto státy dohodnou na jiném způsobu řešení. Smluvní stát, který spor předkládá soudu, bude o tom informovat Mezinárodní úřad; Mezinárodní úřad upozorní na tuto záležitost ostatní smluvní státy.

HLAVA VII

REVIZE A ZMĚNY

Článek 60

Revize Smlouvy

(1) Smlouvu lze periodicky revidovat na zvláštní konferenci smluvních států.

(2) O svolání revizní konference rozhodne Shromáždění.

(3) Mezivládní organizace, určená jako orgán pro mezinárodní rešerši nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum, má právo účasti na revizní konferenci jako pozorovatel.

(4) Články 53 (5), (9) a (11), 54, 55 (4) až (8), 56 a 57 mohou být změněny buď revizní konferencí nebo podle ustanovení článku 61.

Článek 61

Změna některých ustanovení Smlouvy

(1) (a) Návrhy na změnu článků 53 (5), (9) a (11), 54, 55 (4) až (8), 56 a 57 mohou vycházet z iniciativy každého státu, který je členem Shromáždění, z iniciativy výkonného výboru nebo generálního ředitele.

(b) Takové návrhy sdělí generální ředitel smluvním státům alespoň šest měsíců před jejich projednáním na Shromáždění.

(2) (a) Změny článků uvedených v odstavci (1) musí schválit Shromáždění.

(b) Ke schválení se vyžaduje tříčtvrtinová většina odevzdaných hlasů.

(3) (a) Změna článků uvedených v odstavci (1) nabývá účinnosti jeden měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemná oznámení o přijetí změn v příslušném ústavním řízení od tří čtvrtin států, které byly členy Shromáždění v době přijetí změny.

(b) Každá takto přijatá změna shora uvedených článků je závazná pro všechny státy, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna nabývá účinnosti s tím, že jakákoliv změna, která znamená zvýšení finančních závazků smluvních států, zavazuje pouze ty státy, které podaly oznámení o přijetí takové změny.

(c) Každá změna přijatá podle pododstavce (a) zavazuje všechny státy, které se stanou členy Shromáždění po datu, kdy změna nabyla účinnosti podle ustanovení pododstavce (a).

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 62

Členství ve Smlouvě

(1) Každý stát, který je členem Mezinárodní unie na ochranu průmyslového vlastnictví, se může stát členem této Smlouvy:

(i) jejím podpisem a dodatečným uložením ratifikační listiny nebo,

(ii) uložením listiny o přístupu ke Smlouvě.

(2) Listiny o ratifikaci nebo o přístupu se uloží u generálního ředitele.

(3) Ustanovení článku 24 Stockholmského znění Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platí i pro tuto Smlouvu.

(4) Odstavec (3) nelze v žádném případě vykládat tak, že obsahuje uznání nebo tichý souhlas smluvního státu s faktickou situací na území, na němž Smlouvu aplikuje jiný smluvní stát v důsledku uvedeného článku.

Článek 63 **Účinnost Smlouvy**

(1) (a) S výhradou ustanovení odstavce (3) nabývá tato Smlouva účinnosti tři měsíce poté, co osm států uložilo své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu za předpokladu, že alespoň čtyři z těchto států splňují jednu z následujících podmínek:

(i) počet přihlášek podaných v tomto státě přesáhl podle posledních ročních statistik zveřejněných Mezinárodním úřadem 40 000;

(ii) občané tohoto státu nebo osoby, které tam mají pobyt, podle posledních ročních statistik zveřejněných Mezinárodním úřadem podali alespoň 1000 přihlášek v jedné cizí zemi;

(iii) národní úřad tohoto státu obdržel podle posledních ročních statistik uveřejněných Mezinárodním úřadem alespoň 10 000 přihlášek od občanů cizích zemí nebo osob, které v nich mají pobyt.

(b) Pro účely tohoto odstavce výraz „přihlášky“ nezahrnuje přihlášky užitných vzorů.

(2) S výhradou odstavce (3) je pro každý stát, který se nestal členem Smlouvy v okamžiku, kdy nabyla účinnosti ve smyslu ustanovení odstavce (1), tato Smlouva závazná tři měsíce poté, co uložil svou ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

(3) Ustanovení hlavy II a odpovídající pravidla Prováděcího předpisu připojeného k Smlouvě se však použijí až po datu, kdy tři státy, z nichž každý splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v odstavci (1), se stanou členy této Smlouvy, aniž by ve smyslu ustanovení článku 64 (1) prohlásily, že nechtějí být vázány ustanoveními hlavy II. Toto datum však nemůže předcházet prvotní nabytí účinnosti podle odstavce (1).

Článek 64 **Výhrady**

(1) (a) Každý stát může prohlásit, že není vázán ustanoveními hlavy II.

(b) Státy, které učiní prohlášení podle ustanovení pododstavce (a), nejsou vázány ustanoveními hlavy II ani odpovídajícími ustanoveními Prováděcího předpisu.

(2) (a) Každý stát, který neučinil prohlášení podle odstavce (1) (a), může prohlásit, že:

(i) není vázán ustanoveními článku 39 (1), pokud jde o předložení vyhotovení mezinárodní přihlášky a jejího případného překladu;

(ii) závazek týkající se odkladu národního řízení, jak je stanoven v článku 40, nebude na překážku zveřejnění mezinárodní přihlášky nebo jejímu překladu národním úřadem nebo jeho prostřednictvím, přičemž se však rozumí, že tento stát není osvobozen od povinností stanovených v člancích 30 a 38.

(b) Státy, které učiní takové prohlášení, budou jím vázány.

(3) (a) Každý stát může prohlásit, že pokud jde o něj, nevyžaduje mezinárodní zveřejnění mezinárodní přihlášky.

(b) V případech, kdy při uplynutí 18 měsíců od data priority obsahuje mezinárodní přihláška určení pouze takových států, které učinily prohlášení ve smyslu ustanovení pododstavce (a), nebude mezinárodní přihláška podle článku 21 (2) zveřejněna.

(c) I v případech, kde platí ustanovení pododstavce (b), zveřejní Mezinárodní úřad mezinárodní přihlášku:

(i) na žádost přihlašovatele, jak je stanoveno Prováděcím předpisem;

(ii) v případě, že národní přihláška nebo patent založený na mezinárodní přihlášce byl zveřejněn tím národním úřadem některého určeného státu nebo jeho jménem, který učinil

prohlášení podle ustanovení pododstavce (a), a to ihned po takovém zveřejnění, ne však dříve, než po uplynutí 18 měsíců od data priority.

(4) (a) Každý stát, jehož národní zákonodárství přiznává jeho patentům účinek na známý stav techniky od doby před zveřejněním, avšak nezrovnoprávňuje pro účely známého stavu techniky datum priority uplatňované podle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví s datem skutečného podání v tomto státě, může prohlásit, že podání mezinárodní přihlášky, v níž je tento stát určen, mimo jeho území, není pro účely známého stavu techniky rovnoprávné s přihláškou skutečně podanou na jeho území.

(b) Každý stát, který učiní prohlášení podle pododstavce (a), nebude v tomto rozsahu vázán článkem 11 (3).

(c) Každý stát, který učiní prohlášení uvedené v pododstavci (a), udá zároveň písemně datum a podmínky, od něhož a podle nichž na jeho území nastává účinek na známý stav techniky těch mezinárodních přihlášek, ve kterých byl označen. Toto prohlášení lze kdykoliv změnit oznámením zaslaným generálnímu řediteli.

(5) Každý stát může prohlásit, že není vázán článkem 59. Pokud se týče sporů mezi smluvním státem, který učinil takové prohlášení, s ostatními smluvními státy, neplatí ustanovení článku 59.

(6) (a) Každé prohlášení podle tohoto článku musí být učiněno písemně. Může být učiněno při podpisu Smlouvy, při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu a nebo, s výjimkou případu uvedeného v odstavci (5), kdykoliv později oznámením zaslaným generálnímu řediteli. V případě takového oznámení nabývá prohlášení účinnosti šest měsíců poté, kdy došlo generálnímu řediteli, a nebude mít vliv na mezinárodní přihlášky podané před uplynutím uvedené šestiměsíční lhůty.

(b) Každé prohlášení podle tohoto článku lze kdykoliv vzít zpět oznámením zaslaným generálnímu řediteli. Takové vzetí zpět nabývá účinnosti tři měsíce poté, kdy došlo generálnímu řediteli a v případě vzetí zpět prohlášení podle odstavce (3) to nebude mít vliv na mezinárodní přihlášky podané před uplynutím uvedené tříměsíční lhůty.

(7) Jiné výhrady k Smlouvě kromě těch, které jsou uvedeny v odstavcích (1) až (5), jsou nepřipustné.

Článek 65

Postupné uplatňování Smlouvy

(1) Jestliže dohoda s orgánem pro mezinárodní rešerši nebo pro mezinárodní předběžný průzkum stanoví přechodné omezení počtu nebo druhu mezinárodních přihlášek, které se tyto orgány zavazují vyřídit, Shromáždění přijme nutná opatření k postupnému uplatňování Smlouvy a Prováděcího předpisu, pokud jde o dané kategorie mezinárodních přihlášek. Toto opatření platí i pro žádosti o rešerši mezinárodního typu podle článku 15 (5).

(2) Shromáždění stanoví lhůty, od nichž s výhradou ustanovení odstavce (1) lze podávat mezinárodní přihlášky a předkládat návrhy na mezinárodní předběžný průzkum. Tyto lhůty nesmí být delší než 6 měsíců od data, kdy Smlouva nabyla účinnosti podle ustanovení článku 63 (1), případně kdy hlava II se začala používat podle článku 63 (3).

Článek 66

Výpověď

(1) Každý smluvní stát může vypovědět Smlouvu oznámením zaslaným generálnímu řediteli.

(2) Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců poté, kdy oznámení došlo generálnímu řediteli. Nebudou tím dotčeny účinky

mezinárodní přihlášky ve vypovídajícím státě, pokud byla mezinárodní přihláška podána před uplynutím této šestiměsíční lhůty nebo pokud byla před jejím uplynutím učiněna volba vypovídajícího státu.

Článek 67

Podpisy a úřední jazyky

(1) (a) Smlouva se podepisuje v jednom vyhotovení v anglickém a francouzském jazyce, přičemž oba texty jsou stejně autentické.

(b) Úřední texty vyhotoví generální ředitel po konzultaci s příslušnými vládami v jazyce německém, japonském, portugalském, ruském a španělském a v dalších jazycích, které určí Shromáždění.

(2) Smlouva je přístupná k podpisu ve Washingtonu do 31. prosince 1970.

Článek 68

Uložení Smlouvy

(1) Originál Smlouvy se uloží u generálního ředitele poté, kdy již nebude přístupná k podpisu.

(2) Generální ředitel předá dvě jím ověřená vyhotovení Smlouvy a k ní připojeného Prováděcího předpisu vládám

všech států, které jsou členy Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, a na požádání vládám jiných států.

(3) Generální ředitel provede registraci Smlouvy u sekretariátu Spojených národů.

(4) Generální ředitel předá dvě jím ověřená vyhotovení každé změny Smlouvy a Prováděcího předpisu vládám všech smluvních států a na požádání i vládám jiných států.

Článek 69

Oznámení

Generální ředitel oznámí vládám všech členských států Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví:

(i) podpisy podle článku 62;

(ii) uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu podle článku 62;

(iii) datum, kdy Smlouva nabyla účinnosti, a datum, od kterého se použije hlava II podle článku 63 (3);

(iv) prohlášení učiněná podle článku 64 (1) až (5);

(v) vzetí zpět prohlášení učiněná podle článku 64 (6) (b);

(vi) výpovědi došlé podle článku 66;

(vii) prohlášení učiněná podle článku 31 (4)